

подъ кралицѣ *Елисаветѣ* скратихъ на 39, кои-то и до днѣсь сѣ припознати въ Англиканскѣ-тѣ Епископалнѣ църквѣ. Но въ срѣдѣ-тѣ на приуготовленія-та за подновленіе на църквѣ-тѣ, умрѣ краль Едуардъ VI и управление-то прѣминѣ въ рѣцѣ-тѣ на *Маріѣ* (1553 — 58) коя-то была рѣшителна привърженница на Папство-то, и тутакси тури край на обновленія-та и подѣ владѣніе-то на кож-то четири-стотинѣ вѣрующіи ся изгорихъ. Между тѣхъ бѣхъ и *І. Хооперъ*, *Г. Лати-меръ*, *Ридлей*, *Раджеръ* и други много изрядны мѣжіе, кои-то не можѣтъ да ся исчислятъ тука. Даже и Архіепископъ-тъ *Кранмеръ* быде затворенъ и чрѣзъ угрозяванія и обѣщанія принуденъ былъ да ся отрече; но слабый-тъ старецъ скоро ся смысли, щото можеше да обяви че ся е отрекълъ чрѣзъ страхъ отъ смърть-тѣ, и че сега е готовъ за умираніе. На 21 - Мартъ 1556 той дързновено възлѣзе на изгорилницѣ-тѣ, най-първо даде да ся изгори дѣснѣ-тѣ му рѣкѣ съ кож-то бѣше подписалъ отричаніе-то си, и умрѣ съ думы-тѣ: «Господи Іисусе приими духъ мой.» Други побѣгнѣхъ въ Германіѣ, влѣзохъ въ сообщеніе съ Іоанна *Калвина*, и турихъ основаніе на Пуританско-то църковно общество, кое-то не прие Английскѣ Литургіѣ, Епископско-то управление и обряды-тѣ на господствующѣ-тѣ Англиканскѣ църквѣ. Това общество ся състави подѣ управление-то на Елисавета, коя-то царуваше слѣдъ *Маріѣ* и въведе реформаціѣ-тѣ въ цѣлѣ Англиѣ. Нѣкои извлѣчени очер-